

ŠOLA ZA ŽUPANE 2026

Programska izhodišča nevladnih organizacij za občine Goriške razvojne regije

Nevladni sektor soustvarja skupnost prihodnosti

Dokument je sprejel Svet nevladnih organizacij Severne Primorske
oziroma Goriške razvojne regije na seji dne 15. julija 2026.

Predsednik, pridr. prof. dr. Marko Vudrag

2026

2030

O dokumentu

Skupna programska izhodišča za občine Goriške regije

Manifest nevladnega sektorja za mandat 2026-2030.

»Občine za kakovosten razvoj potrebujejo močan, slišan in v lokalne politike vključen nevladni sektor.«

SPREJEM DOKUMENTA	15. julija 2026
PREDSEDNIK	pridr. prof. dr. Marko Vudrag
STROKOVNA PRIPRAVA	Regionalno stičišče NVO Planota
OBDOBJE	Programska izhodišča za mandat 2026-2030

Kontakt

info@planota.si • www.bitplanota.si • www.zanvo.org

Vsebina

12 področij za povezane in odporne občine

Usmeritve povezujejo sodelovanje z NVO, podporo ljudem, skupnostne vire in medobčinsko delovanje.

01 Reden pogovor med občino in nevladnimi organizacijami
SODELOVANJE

07 Otroci, mladi in družine v stiski
PODPORA LJUDEM

02 Preprostejše in bolj predvidljivo financiranje
SODELOVANJE

08 Preventiva in zdravstvena pismenost
PODPORA LJUDEM

03 Boljša uporaba znanja in storitev NVO
SODELOVANJE

09 SIPS kot regijska podpora občanom in občinam
REGIJSKA PODPORA

04 Prostori in javna infrastruktura
SKUPNOSTNI VIRI

10 Društveno življenje kot del identitete kraja
SKUPNOST IN IDENTITETA

05 Prostovoljstvo in mladi
SKUPNOSTNI VIRI

11 Medobčinsko sodelovanje pri mehkih razvojnih vsebinah
REGIJSKO SODELOVANJE

06 Starejši, svojci, osamljenost in pomoč na domu
PODPORA LJUDEM

12 Predlagane programske usmeritve za mandat 2026-2030
POVZETEK USMERITEV

Preambula

Nevladni sektor soustvarja skupnost prihodnosti

Svet nevladnih organizacij Severne Primorske oziroma Goriške razvojne regije povezuje nevladne organizacije v regiji z namenom, da lažje oblikujejo skupna stališča, opozarjajo na potrebe v lokalnih skupnostih in predlagajo ukrepe za boljše sodelovanje med občinami, javnimi ustanovami in nevladnim sektorjem.

V okviru projekta Šola za župane 2026 Svet NVO sprejema ta dokument kot skupna programska izhodišča nevladnih organizacij za občine Goriške razvojne regije.

Dokument ima značaj manifesta nevladnega sektorja. Ne postavlja političnih zahtev in ne ocenjuje kandidatov. Njegov namen je ponuditi vsebinsko podlago za razpravo o tem, kako lahko občine, javne institucije, društva, zavodi, prostovoljci in drugi lokalni akterji skupaj gradijo bolj povezane, vključujoče in odporne skupnosti.

Nevladne organizacije so v številnih občinah eden ključnih nosilcev lokalnega življenja. Organizirajo šport, kulturo, turizem, humanitarno pomoč, psihosocialno pomoč, delo z mladimi, podporo starejšim, zdravstveno preventivo, prostovoljstvo, gasilske, planinske, kulturne in druge skupnostne dejavnosti. Pogosto prve opazijo, kje se ljudje umikajo iz skupnosti, kje manjka pomoč, kje prostovoljci izgorevajo in kje bi občina z majhnim ukrepom lahko dosegla velik učinek.

Predlogi v tem dokumentu ne izhajajo iz interesov posamezne organizacije, temveč iz skupnega prepričanja, da občine za kakovosten razvoj potrebujejo močan, slišan in v lokalne politike vključen nevladni sektor.

Izhodišča dokumenta

Različne občine, skupni izzivi

Občine Goriške razvojne regije so zelo različne. Nekatere imajo več javnih zavodov in večje upravne kapacitete, druge se pri mnogih vsebinah opirajo predvsem na društva, krajevne skupnosti in prostovoljce. Zato ta dokument ne predlaga enotnega modela za vse občine.

Predlogi so mišljeni kot usmeritve, ki jih lahko vsaka občina prilagodi svojim razmeram, velikosti, potrebam in finančnim zmožnostim. Nekatere ukrepe lahko občina izvede sama, pri drugih je smiselno sodelovanje več občin, pri tretjih pa je potreben regijski pristop.

Skupni izzivi pa so v večini občin podobni: staranje prebivalstva, osamljenost, pomanjkanje prostovoljcev, premalo sistematično vključevanje mladih, negotovo financiranje programov, težave s prostori, socialne in psihosocialne stiske, dostopnost pomoči, podpora invalidnim, dolgotrajno bolnim in umirajočim osebam, administrativne obremenitve društev in premalo povezovanja med javnimi ustanovami in nevladnimi organizacijami.

Namen dokumenta je zato preprost: občinam ponuditi nabor izvedljivih usmeritev za mandat 2026–2030, ki lahko okrepijo lokalno skupnost brez nepotrebnega ustanavljanja novih struktur ali podvajanja obstoječih sistemov.

01

SODELOVANJE

Reden pogovor med občino in nevladnimi organizacijami

V številnih občinah sodelovanje med občino in društvu poteka dobro, vendar pogosto preveč neformalno in odvisno od posameznikov. Ko se zamenjajo ljudje, se izgubi tudi kontinuiteta.

Zato naj občine vzpostavijo reden letni pogovor z nevladnimi organizacijami. V večji občini je to lahko posvet ali forum NVO, v manjši pa preprosto delovno srečanje z društvi, zavodi in drugimi organizacijami.

Takšno srečanje naj bo namenjeno vprašanjem, ki so za občino praktična:

- kateri programi dobro delujejo,
- kje manjkajo prostori,
- kje se pojavljajo nove potrebe,
- kateri razpisi so preveč zapleteni,
- kako vključiti mlade,
- kako podpreti prostovoljce,
- katere skupne dogodke je smiselno razvijati,
- kaj bi bilo treba upoštevati pri pripravi proračuna.

To ni dodatna birokracija. Je način, da občina pravočasno sliši ljudi, ki delajo na terenu.

02

SODELOVANJE

Preprostejše in bolj predvidljivo financiranje

Manjše NVO pogosto nimajo zaposlenih. Delujejo prostovoljsko, po službah, med vikendi in z omejenimi sredstvi. Zato zanje niso problem samo višine razpisov, ampak tudi zapleteni obrazci, pozni razpisi, kratki roki in poročanje, ki ni sorazmerno z višino dodeljenih sredstev.

Občine naj pri financiranju društev in drugih NVO upoštevajo realne zmožnosti organizacij.

Smiselne usmeritve so:

- pravočasna objava razpisov,
- jasna merila,
- enostavni obrazci za manjše programe,
- sorazmerno poročanje,
- možnost večletne podpore za preverjene programe v javnem interesu,
- večji poudarek na učinkih za ljudi in skupnost.

Kjer iste organizacije izvajajo programe v več občinah, bi bilo smiselno razmisliti tudi o bolj usklajenih razpisnih pravilih med občinami. Ni treba, da so razpisi enaki, koristno pa bi bilo, da so vsaj osnovna pravila, obrazci in roki bolj razumljivi in primerljivi.

03

SODELOVANJE

Boljša uporaba znanja in storitev NVO

Nevladne organizacije lahko občinam pomagajo pri nalogah, ki presegajo klasično društveno dejavnost. Imajo stik z ljudmi, poznajo lokalne razmere in pogosto znajo izvesti programe, ki so za občane zelo konkretni.

Občine lahko z NVO sodelujejo pri:

- posvetih z občani,
- pripravi lokalnih programov in strategij,
- preventivnih delavnicah,
- delu z mladimi,
- podpori starejšim, invalidnim, dolgotrajno bolnim in umirajočim osebam,
- prostovoljskih programih,
- humanitarni pomoči,
- kulturnih, športnih in turističnih vsebinah,
- informiranju uporabnikov,
- povezovanju krajevnih skupnosti.

To ne pomeni, da morajo NVO nadomestiti javne službe. Pomeni pa, da občina pri vsakem programu preveri, kdo v lokalnem okolju že ima znanje, zaupanje ljudi in izkušnje.

Kjer je to pravno in vsebinsko ustrezno, naj občine uporabijo tudi možnosti javnih naročil, pogodb ali drugih oblik sodelovanja z NVO, socialnimi podjetji in organizacijami, ki ustvarjajo javno korist.

04

SKUPNOSTNI VIRI

Prostori in javna infrastruktura

Društva potrebujejo prostore za srečanja, vaje, delavnice, svetovanja, rekreacijo, kulturne dejavnosti, delo z mladimi, pomoč starejšim in druge programe. V številnih občinah prostori obstajajo, vendar niso vedno dobro uporabljeni ali dostopni.

Občine naj pregledajo, katere prostore je mogoče bolje uporabiti za skupnostne dejavnosti: prostore krajevnih skupnosti, šole, telovadnice, kulturne domove, gasilske domove, knjižnice, mladinske prostore, športne objekte, druge javne prostore ter prazne, zapuščene ali premalo uporabljene prostore v lasti občine.

Cilj ni nujno gradnja novih stavb. V mnogih občinah bi bil velik korak že boljši dogovor o souporabi obstoječih prostorov.

Tam, kjer je smiselno, naj občina vzpostavi skupnostno točko: prostor, kjer se lahko srečujejo društva, prostovoljci, starejši, mladi in druge skupine. Tak prostor je lahko majhen, vendar mora biti dostopen, redno uporabljen in povezan s programi.

Pri dodeljevanju prostorov naj bodo pravila pregledna. Organizacije, ki izvajajo programe v javnem interesu, potrebujejo stabilnost, občina pa jasen pregled nad uporabo prostorov.

05

SKUPNOSTNI VIRI

Prostovoljstvo in mladi

Prostovoljstvo je v manjših občinah pogosto temelj lokalnega življenja. Brez prostovoljcev ni številnih dogodkov, gasilskih aktivnosti, kulturnih programov, športnih društev, humanitarne pomoči, obiskov starejših in drugih skupnostnih dejavnosti.

Vendar prostovoljstvo potrebuje podporo. Ni dovolj, da se ga občina spomni ob podelitvi priznanj.

Občine naj podprejo:

- mentorstvo prostovoljcem,
- vključevanje mladih v prostovoljske programe,
- sodelovanje med šolami in NVO,
- usposabljanja za društva,
- javno priznanje prostovoljskega dela,
- programe pomoči starejšim, bolnim in osamljenim.

Posebej pomembno je delo z mladimi. Mladi se v prostovoljstvo ne vključujejo več samodejno. Potrebujejo priložnost, mentorstvo, konkreten izziv in občutek, da je njihovo delo smiselno.

Ker posamezna občina pogosto nima dovolj kapacitet za celovito koordinacijo prostovoljstva, je smiselno razvijati tudi regijsko podporo prostovoljstvu, ki bi občinam in organizacijam pomagala pri povezovanju, promociji in usposabljanju.

06

PODPORA LJUDEM

Starejši, svojci, osamljenost in pomoč na domu

Staranje prebivalstva je skupen izziv večine občin v regiji. Vedno več ljudi potrebuje pomoč pri vsakdanjem življenju, družbo, prevoz, informacije, zdravstveno preventivo, podporo svojcem ali vključitev v aktivnosti, ki preprečujejo osamljenost.

Občina ne more nadomestiti zdravstvenega in socialnega sistema. Lahko pa poveže tiste, ki že delujejo: javne zavode, CSD, zdravstvene domove, bolnišnico, domove starejših, društva upokojencev, humanitarne organizacije, zdravstvena društva, društva s področja psihosocialne pomoči, prostovoljce in krajevne skupnosti.

Smiselni ukrepi so:

- programi za zmanjševanje osamljenosti,
- prostovoljski obiski,
- podpora svojcem,
- informiranje o pravicah in storitvah,
- pomoč pri vključevanju starejših v aktivnosti,
- programi za osebe z demenco,
- zdravstveno-preventivne aktivnosti,
- psihosocialna podpora starejšim, bolnim in njihovim svojcem,
- razbremenilne in podporne oblike pomoči na terenu za dolgotrajno bolne, invalidne in umirajoče osebe,
- posebna pozornost osebam brez svojcev ali z nezadostno podporno mrežo,
- lokalni prevozi ali druge oblike podpore dostopnosti.

Paliativna oskrba na terenu in morebitni razvoj hospic podpore presegata zmožnosti posamezne občine. Tu je potreben medobčinski oziroma regijski pristop. Pri tem mora biti jasno, da NVO ne morejo nadomeščati zdravstvenega sistema, lahko pa ga dopolnijo s prostovoljstvom, podporo svojcem, informiranjem, ozaveščanjem, zagovorništvom in pomočjo pri vključevanju ljudi v skupnost.

Občine lahko pri tem pomagajo s podporo dogovorom, povezovanjem izvajalcev, ozaveščanjem, prostovoljstvom in preverjanjem izvedljivih rešitev, tudi glede morebitne hospic oziroma namestitvene podpore ali hiše hospic, če so za to zagotovljene strokovne, organizacijske in finančne podlage.

07

PODPORA LJUDEM

Otroci, mladi in družine v stiski

Stiske otrok, mladostnikov in družin niso omejene na večja mesta. V manjših občinah so lahko celo manj vidne, ker ljudje težje poiščejo pomoč ali ker se težave hitreje povežejo s sramom, stigmo in občutkom, da v domačem okolju ni primerne podpore.

Občine ne morejo nadomestiti specialističnih služb, centrov za duševno zdravje, CSD, šolskih svetovalnih služb ali države. Lahko pa podprejo programe, ki pomagajo prej, bližje ljudem in brez nepotrebnih administrativnih ovir.

Pomembni so:

- nizkopražni pogovori in svetovanja;

- podpora staršem;
- pomoč otrokom pri učenju in socialnem vključevanju;
- kakovostni pristočasni in počitniški programi;
- vključevanje mladih v društva in prostovoljstvo;
- sodelovanje šol, CSD, zdravstvenih služb in NVO;
- pomoč družinam v socialnih in psihosocialnih stiskah;
- podpora otrokom s posebnimi potrebami in njihovim družinam;
- podpora mladim ob prehodu v samostojnejše življenje.

Za mladostnike v težjih čustvenih, vedenjskih ali družinskih stiskah posamezne občine same ne morejo razviti zadostnih rešitev. Tu je potreben regijski pristop, ki otrokom, mladim in družinam omogoča podporo čim bližje domačemu okolju.

V tem okviru je smiselno nadaljevati že odprto pobudo o svetovalnem centru za otroke in mladostnike na ravni regije ter preveriti tudi potrebe po mobilnih oziroma terenskih oblikah podpore. Posebno pozornost je treba nameniti otrokom in mladostnikom v zahtevnejših čustvenih, vedenjskih ali družinskih stiskah, otrokom in mladim, za katere v regiji ni dovolj ustreznih podpornih ali namestitvenih možnosti, ter mladim ob prehodu iz institucionalnih oblik oskrbe v samostojnejše življenje.

Takšna rešitev presega zmožnosti posamezne občine, zato jo je mogoče razvijati le v sodelovanju občin, pristojnih institucij, šol, zdravstvenih in socialnih služb ter nevladnih organizacij. Namen ni ustanavljanje nove strukture zaradi strukture same, temveč oblikovanje bolj povezane regijske podpore tam, kjer današnji sistem otrok, mladostnikov in družin ne doseže dovolj hitro ali dovolj celostno.

08

PODPORA LJUDEM

Preventiva in zdravstvena pismenost

Zdravstvena društva, društva bolnikov in humanitarne organizacije imajo pomembno vlogo pri preventivi, ozaveščanju in podpori kroničnim bolnikom ter njihovim svojcem.

Ne nadomeščajo zdravstva, lahko pa dopolnijo sistem tam, kjer so pomembni informiranje, zgodnje prepoznavanje težav, osebne izkušnje, skupine za samopomoč in dostop do ljudi.

Občine naj v sodelovanju z zdravstvenimi domovi, šolami in društvi bolnikov podprejo:

- preventivne zdravstvene dneve,
- meritve in svetovanja,
- predavanja,
- delavnice za otroke in mlade,
- podporne skupine,
- programe za kronične bolnike in svojce.

To so praviloma finančno izvedljivi ukrepi, ki lahko pomembno izboljšajo kakovost življenja, posebej pri starejših, kroničnih bolnikih, invalidih in prebivalcih oddaljenih krajev.

09

REGIJSKA PODPORA

SIPS kot regijska podpora občanom in občinam

V regiji že obstaja izkušnja Skupne informacijske pisarne za področje sociale in zdravstva - SIPS. Njen namen je povezovati javne in nevladne organizacije ter ljudem pomagati, da hitreje najdejo pravo, potrebno in ustrezno pomoč.

SIPS še vedno deluje. Konzorcij partnerjev se še vedno povezuje, info točka se izvaja, organizacije pa opravljajo usmerjanja, intervencije, pogovore in drugo podporo ljudem v stiski. Težava je, da po zaključku projektnega financiranja ni bil vzpostavljen trajen sistemski vir podpore, SIPS pa ni ustrezno finančno in organizacijsko podprt glede na potrebe v regiji.

Za manjše občine je tak mehanizem posebej pomemben. Vsaka občina ne more imeti svoje specializirane informacijske točke za socialo, zdravje, duševno zdravje, pomoč starejšim, podporo družinam in humanitarne programe.

Zato predlagamo, da občine podprejo stabilno podporo in nadgradnjo SIPS-a kot regijskega mehanizma za informiranje, usmerjanje in povezovanje.

SIPS lahko pomaga:

- občanom, ki ne vedo, kam se obrniti,
- svojcem, ki iščejo pomoč,
- občinam pri prepoznavanju potreb,
- organizacijam pri medsebojnem povezovanju,
- javnim ustanovam in NVO pri preprečevanju podvajanja programov.

To ni predlog za nov javni zavod, ampak za nadgradnjo dobre prakse, ki lahko koristi celotni regiji.

10

SKUPNOST IN IDENTITETA

Društveno življenje kot del identitete kraja

V manjših občinah so društva pogosto srce kraja. Organizirajo prireditve, skrbijo za kulturno in športno življenje, povezujejo generacije, ohranjajo dediščino, razvijajo turistične vsebine, pomagajo ob nesrečah in ustvarjajo občutek pripadnosti.

Občine naj društvenega življenja ne obravnavajo samo kot strošek dogodkov. Gre za lokalno identiteto, zdravje, druženje, turizem, pripadnost in aktivno življenje občanov.

Smiselno je podpirati:

- redno delovanje društev,
- dostop do prostorov,
- promocijo dogodkov,
- povezovanje kulture, športa, turizma in prostovoljstva,
- programe za vse generacije,
- skupne dogodke občine in društev.

Pri kulturi je smiselno posebej paziti, da občine ne podpirajo samo prireditev in ljubiteljskih društev, temveč prepoznajo tudi profesionalno neinstitucionalno kulturo, samozaposlene v kulturi in

nevladne kulturne organizacije. Tudi ti ustvarjalci pomembno prispevajo k prepoznavnosti krajev, kulturnemu življenju, vključevanju ljudi in razvoju lokalne identitete, vendar pogosto nimajo enakih pogojev za delovanje kot javni zavodi ali tradicionalna društva. Občine naj zato pri razpisih in drugih oblikah podpore preverijo, ali so različne oblike kulturnega ustvarjanja ustrezno vključene, posebej kadar organizacije pridobijo zunanja ali evropska sredstva, za izvedbo projektov pa potrebujejo tudi lokalni lastni delež.

Občina ali več občin skupaj lahko organizira tudi Dan skupnosti oziroma predstaviteni dogodek društev in NVO. To naj ne bo samo sejem stojnic, ampak dogodek, ki pokaže življenje krajev, lokalno ustvarjalnost, prostovoljstvo, kulinariko, dediščino, šport, naravo in skupnostno energijo.

11

REGIJSKO SODELOVANJE

Medobčinsko sodelovanje pri mehkih razvojnih vsebinah

Nekaterih vsebin posamezna občina ne more razviti sama. To velja za paliativo, psihosocialno podporo, podporo mladostnikom v hudih stiskah, SIPS, regijsko koordinacijo prostovoljstva, nekatere programe za starejše, zdravstveno preventivo, razvoj NVO in podporne storitve za manjše organizacije.

Zato je pri teh vsebinah smiselno medobčinsko sodelovanje.

V regionalnih razvojnih dokumentih so mehke vsebine že prepoznane. Težava je, da pogosto nimajo zagotovljenih izvedbenih sredstev.

Goriška regija ne potrebuje samo investicij, stavb, cest in gospodarskih projektov. Potrebuje tudi sredstva za ljudi, skupnost, prostovoljstvo, socialno kohezijo, mlade, starejše, ranljive skupine in civilno družbo.

Občine naj zato skupaj nastopijo do države in zagovarjajo namensko financiranje mehkih razvojnih vsebin. To bi zlasti manjšim občinam omogočilo sodelovanje v programih, ki jih same ne morejo financirati ali izvajati v celoti.

12

POVZETEK USMERITEV

Predlagane programske usmeritve za mandat 2026-2030

Za prihodnji mandat predlagamo, da občine Goriške razvojne regije glede na svoje potrebe in zmožnosti upoštevajo naslednje usmeritve:

01 Reden letni pogovor občine z nevladnimi organizacijami (priloga 1).

02 Pravočasni, razumljivi in administrativno sorazmerni razpisi.

03 Večji poudarek na učinkih programov za občane ter stabilnejše financiranje ključnih humanitarnih, socialnih, zdravstveno-preventivnih in podpornih programov (priloga 3).

04 Boljša uporaba znanja in storitev NVO pri programih v javnem interesu (priloga 4).

05 Pregled in boljša uporaba javnih prostorov za društva in skupnostne dejavnosti (priloga 5 in 6).

06 Podpora prostovoljstvu, mentorstvu in vključevanju mladih (priloga 7).

07 Programi za starejše, osamljene, kronične bolnike in svojce.

08 Medobčinsko sodelovanje pri paliativi, hospicu in drugih zahtevnejših podpornih programih (priloga 9).

09 Dostopni programi za otroke, mlade in družine v stiski ter preveritev možnosti regijske podpore za mladostnike v zahtevnejših stiskah (priloga 10).

10 Preventivni zdravstveni programi v sodelovanju z društvi bolnikov in zdravstvenimi ustanovami (priloga 3).

11 Stabilna podpora Skupne informacijske pisarne za področje sociale in zdravstva – SIPS kot regijskega mehanizma za usmerjanje ljudi do pomoči (priloga 3).

12 Krepitev društvenega, kulturnega, športnega, turističnega in prostovoljskega življenja, vključno z boljšo podporo ljubiteljski in neinstitucionalni kulturi.

13 Sodelovanje javnih zavodov, občin in NVO na podlagi učinkov za ljudi.

14 Skupen nastop občin do države za financiranje mehkih regijskih razvojnih vsebin (priloga 14).

Opomba: priloge se smiselno uporabljajo glede na obravnavano občino.

Zaključek

Nevladne organizacije so del občine

Nevladne organizacije niso zunaj občine. So del občine.

V društvih, zavodih, humanitarnih organizacijah, športnih, kulturnih, turističnih, zdravstvenih, mladinskih in prostovoljskih programih se vsak dan dogaja velik del lokalnega življenja.

Tam se ljudje srečujejo, pomagajo, vadijo, ustvarjajo, pojejo, gasijo, organizirajo prireditve, skrbijo za starejše, vključujejo mlade, pomagajo družinam, zbirajo pomoč, ohranjajo dediščino in držijo kraje skupaj.

Občina, ki zna podpreti nevladni sektor, ne podpira samo organizacij. Podpira ljudi, ki v teh skupnostih živijo.

Zato predlagamo, da politične liste, kandidati za občinske svete in županski kandidati v občinah Goriške razvojne regije ta izhodišča obravnavajo kot prispevek nevladnega sektorja k pripravi programov za prihodnji mandat.

Ne zaradi interesov posameznih organizacij, temveč zaradi kakovosti življenja v krajih, občinah in regiji.

Podlage dokumenta

Zakonske, strateške in programske podlage

Dokument se vsebinsko opira na naslednje zakonske, strateške in programske podlage, ne da bi jih povzemal kot pravno zavezujoč okvir:

• Zakon o nevladnih organizacijah;	• Zakon o prostovoljstvu;
• Strategija razvoja nevladnih organizacij do 2030;	• Strategija razvoja prostovoljstva do 2030;
• Zakon o lokalni samoupravi;	• Zakon o javnem naročanju;
• Zakon o javnem interesu v mladinskem sektorju;	• Program MIRA – Nacionalni program duševnega zdravja;
• Strategija dolgožive družbe;	• Zakon o obravnavi otrok in mladostnikov s čustvenimi in vedenjskimi težavami;
• strateški dokumenti s področja socialnega varstva, zdravstva, mladine, regionalnega razvoja in evropske kohezijske politike;	• dosedanje pobude in analize projekta Šola za župane ter odgovori nevladnih organizacij Goriške regije.

NEVLADNI SEKTOR SOUSTVARJA SKUPNOST PRIHODNOSTI

Šola za župane 2026 • Regionalno stičišče NVO Planota

ŠOLA ZA ŽUPANE 2026

Regionalno stičišče NVO Planota

info@planota.si

www.bitplanota.si

www.zanvo.org

2026

2030